

Geachte gemeenteraad,

De plannen rond een AZC in de Harnaschpolder houden Den Hoorn en onze gemeente in een stevige greep. Ik begrijp de zorg en de onzekerheid. Wat betekent dit voor ons dorp? Voor de veiligheid van mijn kinderen en mij? En wat betekent dit voor de waarde van mijn woning?

Reële vragen en reële zorgen. Kijken vanuit ons eigen perspectief leidt tot deze vragen. Wat zit er bij ons achter? Zorg, onzekerheid of angst?

Angst dat er vluchtelingen in ons dorp komen? Angst dat het dorp niet meer zal zijn zoals het was of misschien nu nog is? Is er sprake van oprechte zorg over de gevolgde procedure? Of over de aantallen? En is er nog wel zorg of is er eigenlijk geen zorg meer over het principe dat er vluchtelingen komen?

Door de veelheid in het geluid van protest is het niet meer goed hoorbaar waar het protest vandaan komt en waar het over gaat. Angst voor het vreemde? Of oprechte zorg over een goede opvang van de vluchteling? Gezien de felheid van sommige reacties vrees ik dat wij eerder bang voor onszelf zijn, dan bezorgd over de ander.

Is er een ander perspectief? Want wie is er nu bang? Ik denk dat de mensen, ouderen, gezinnen, jonge mensen die naar Nederland komen en als vluchteling de asielprocedure in gaan, dat zij bang mogen zijn.

Wij wonen hier. Hebben een huis, een school en baan, een vereniging, een kerk of we maken onderdeel uit van een netwerk om ons heen.

Wij kunnen mensen – ondanks alle gebreken van de procedure of de voorgestelde oplossing – ook welkom heten. Onze kinderen met elkaar laten spelen, jongeren helpen op scholen, mensen helpen met leerbanen in onze bedrijven. De hand uitsteken naar elkaar is een krachtiger signaal dan uit boosheid onze vuist te ballen. Laten we vertrouwen op de regels die we hebben om een ieder te kunnen laten functioneren in onze samenleving.

De vluchtelingen zijn in ons land. De demissionair VVD-staatssecretaris belt stad en land af voor opvangplekken. Zijn eigen partij steunt hem landelijk niet om te komen tot een spreidingswet. Een spreidingswet die veel van het verzet dat we nu zien in Midden-Delfland kan voorkomen, omdat er dan een wettelijke taak ligt.

Het wachten op die wet helpt ons nu niet. Als land besluiten wij vluchtelingen op te vangen. En terecht. Als gemeente hebben wij een taak om een deel daarvan in ons midden op te nemen. We strooien zand in elkaars ogen als we zeggen tegen de opvang van vluchtelingen te zijn.

We praten over mensen. Die zijn niet weg als de gemeenteraad tegenstemt. VVD-fractie, steun uw eigen staatssecretaris.

Geachte gemeenteraad, ik benijd u als gemeenteraad niet om goed onderscheid te maken in de signalen die u hoort. Is de harde stem daadwerkelijk de stem van de meerderheid? Of is het de stem die zich het hardst laat gelden? Is door die harde stem van protest, de zachte stem nog hoorbaar? De stem van – ik vind het ook spannend, maar we laten we onze verantwoordelijkheid nemen.

Ik wil u ook danken voor de inzet die u toont om met elkaar in deze gemeenteraad onderwerpen te bespreken die het wel en wee aangaan van onze gemeente.

Ik vraag u rekening te houden met de zorg die er ongetwijfeld oprecht leeft. En misschien moet u een besluit nemen waar u niet populair van wordt, maar die wel de goede weg is die we als gemeente moeten gaan. Ik vraag u ook om het goede te doen en te laten zien dat wij – in alle onzekerheid die we mogen ervaren – vluchtelingen welkom heten en voor de periode dat zij in de asielprocedure zitten onderdeel kunnen en mogen vormen van onze mooie gemeente.

Wijsheid daarbij toegewenst.

Arco Valkenburg,

inwoner Den Hoorn